

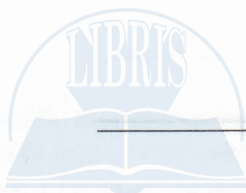
Astronin Astrofilus

Caprinus

FII PROPRIUL TĂU ASTROLOG MEREU INSPIRAT!

editura
ganesha
2016

Cuprins

Introducere	5
Capitolul 1 : Zodiacul	8
Capitolul 2 : Semnele zodiacale	23
Capitolul 3 : Planetele (1)	39
Capitolul 4 : Planetele (2)	52
Capitolul 5 : Casele	68
Capitolul 6 : Berbec	84
Capitolul 7 : Taur	99
Capitolul 8 : Gemeni	114
Capitolul 9 : Rac	129
Capitolul 10 : Leu	143
Capitolul 11 : Fecioară	157
Capitolul 12 : Balanță	171
Capitolul 13 : Scorpion	185
Capitolul 14 : Săgetător	199
Capitolul 15 : Capricorn	213
Capitolul 16 : Vărsător	227
Capitolul 17 : Pești	242

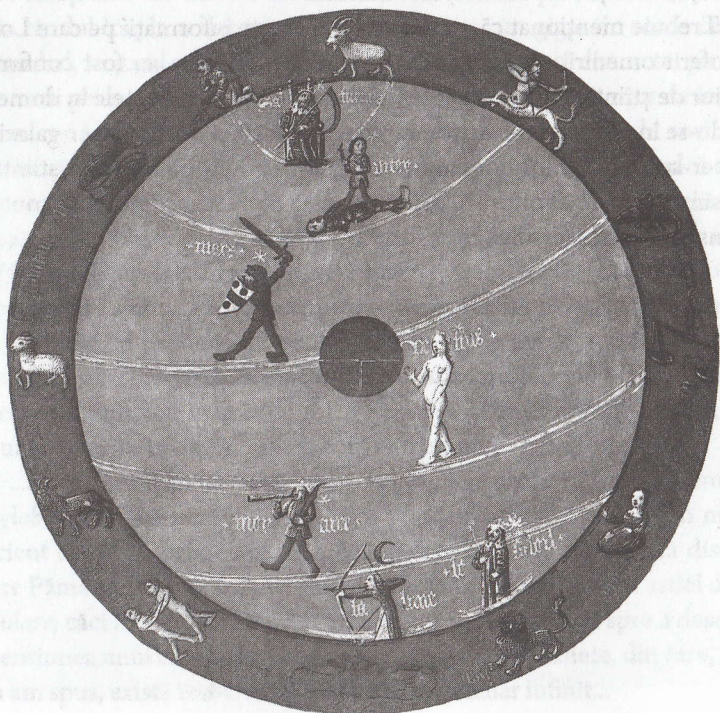

Capitolul 1

Zodiacul

Primii astrologi-astronomi și-au dat repede seama că Soarele străbate în fiecare an aceleași constelații. În felul acesta a luat naștere zodiacul: cele douăsprezece constelații au dat numele semnelor astrologiei actuale: Berbec, Taur, Gemeni, Rac, Leu, Fecioară, Balanță, Scorpion, Săgetător, Capricorn, Vărsător și Pești.

Primii ani ai umanității

Animalul s-a ridicat în două picioare pentru a deveni om. Datorită poziției verticale, mâinile au devenit libere și, odată cu ele, și privirea: o altă dimensiune a luat naștere, cerul. Mai întâi a fost observat soarele, ce revenea în fiecare zi pentru a înlătura teama, și apoi luna, o altă purtătoare a luminii, mai rece și mai capricioasă. Dar șocul, marele șoc vizual a fost bolta înstelată, imensa pânză strălucitoare de lumini și întuneric. Au început primele observații. Au fost necesare câteva sute de ani pentru ca oamenii să ajungă să înțeleagă întinderea cerului.

Astrologia, astronomia, la origine, aceste două cuvinte desemnau explorarea cerului. Primilor astrologi nu le-a luat mult pentru a înțelege că mai multe puncte luminoase, planetele, urmau pe cer traiectoria soarelui, fără a se abate niciodată de la aceasta.

Constelațiile

De la începutul Pământului, stelele par să fie prinse pe o suprafață sferică: primii observatori le-au grupat în constelații, pentru a le recunoaște mai ușor. Stelele care se află într-o constelație nu au în realitate niciun fel de raport spațial între ele. Dar, din punctul de vedere al Pământului, fiecare constelație desemnează o direcție precisă, ele serveau în felul acesta la ghidarea marinarilor din vechime, pe mările mediteraneene. Iar numele inspirate din mitologie date constelațiilor erau pentru a și le reaminti mai bine și pentru o mai bună reperare.

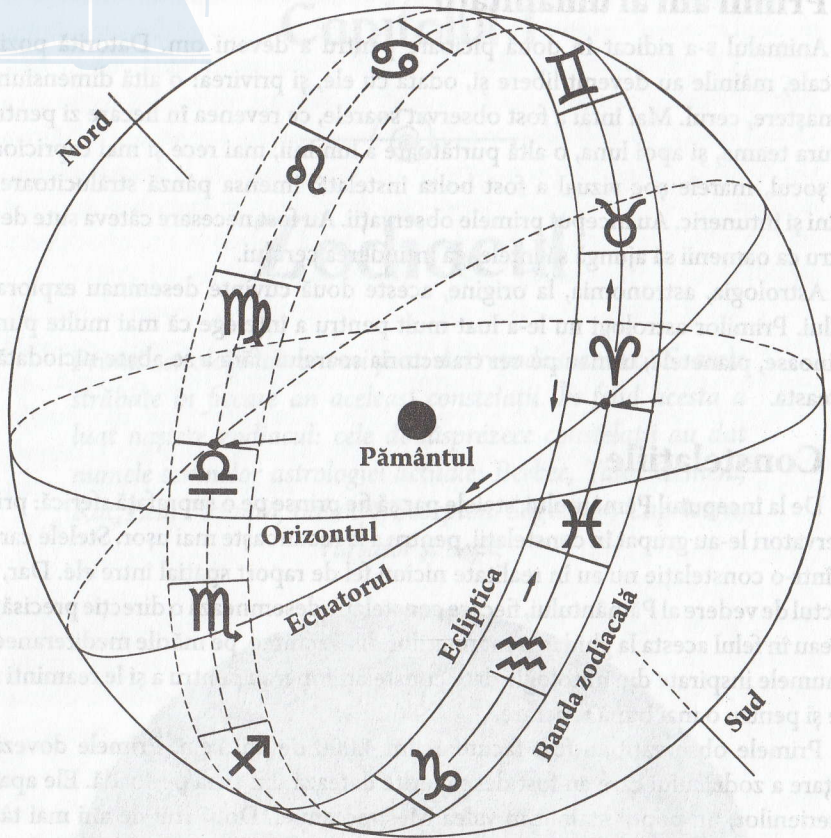
Primele observații au fost făcute acum 4.000 de ani î.e.n. Primele dovezi de schițare a zodiacului care au fost descoperite datează din acea perioadă. Ele aparțin sumerienilor, un popor stabilit în valea Mesopotamiei. Două mii de ani mai târziu asirienii și babilonienii, mult mai cunoscuți sub numele de caldeeni, au îmbogățit și completat aceste prime observații. Ele au fost făcute cu câteva secole înainte de Christos, dar au informații de o atât de mare precizie științifică, încât le folosim și în ziua de astăzi.

Apariția zodiacului

Caldeenii cunoșteau la perfecție mișcarea Soarelui, a Lunii și a celor 5 planete principale: Mercur Venus, Marte, Jupiter, Saturn. Lor le datorăm de asemenea inventarea zodiacului, împărțirea sa în 12 părți egale și împărțirea cercului în 360 de grade, a gradului în 60 de minute, a minutului în 60 de secunde.

Împărțirea cercului în 360 de grade nu este întâmplătoare. Acest număr este de fapt o medie între anul solar de 365 de zile și anul lunar de 355 zile.

Divizarea zodiacului în 12 semne a câte 30 de grade fiecare nu este arbitrară.

12 este obținut prin împărțirea lungimii revoluției siderale a Pământului (365,2 zile) la revoluția sinodală a Lunii (29,5 zile).

Cele mai vechi Zodiacuri încep cu zodia Taurului, pentru că, în jurul anului 4300 î.Hr., echinocțiul de primăvară era în această zodie. Dar din anul 2150 î.Hr. echinocțiul a avut loc în semnul Berbecului, și, din primul secol al erei noastre, se află în semnul Peștilor: Era Vărsătorului va veni doar după anul 2150. Acest fenomen astronomic care cauzează la fiecare 2150 de ani un decalaj de treizeci de grade între constelațiile zodiacale fixe și semnele zodiacale mobile este numit *precesia echinocțiilor*. Echinocțiul de primăvară corespunde momentului când Soarele traversează Ecuatorul Ceresc, deplasându-se din emisfera sudică în emisfera nordică; echinocțiul de toamnă, atunci când Soarele trece din emisfera nordică în emisfera sudică.

Originea lunii și a săptămânii

Lunile sunt de asemenea o creație a caldeenilor. Dar a trebuit să treacă mult timp până când Iulius Cezar le-a ordonat așa cum sunt ele astăzi. Ianuarie este Janus, zeul cu două fețe, una privind spre trecut, cealaltă spre viitor. Februarie este Febro, zeul morții din Infern. Marte este... Marte, zeul războiului. Aprilie vine de la Aperta, o poreclă a lui Apollo, o divinitate solară. Luna Mai derivă din Maius, un alt nume pentru zeul Jupiter. Iunie este Juno, soția lui Jupiter. Luna iulie este în onoarea lui Iulius Cezar pentru reforma lui în ce privește calendarul, August în onorarea lui Augustus. Septembrie, octombrie, noiembrie și decembrie înseamnă respectiv a șaptea, a opta, a noua și a zecea lună a anului, deoarece la momentul fondării Romei anul avea doar zece luni.

Datorăm de asemenea caldeenilor ordinea zilelor săptămânii. Pentru fiecare au atribuit divinitatea tutelară a astrelor descoperite pe cer. Duminica este Soarele, Spiritul; luni Luna, corpul; marți este Marte, sângele; miercuri Mercur, inteligența și vorbirea; joi Jupiter, cumpătarea; vineri Venus, voluptatea; sâmbătă Saturn, lentoarea corpului și a Spiritului. Această repartizare nu e întâmplătoare, deoarece, în ordine, Marte este cea mai apropiată de Soare, Mercur de Pământ, Jupiter de Soare, Venus de Pământ, și, în cele din urmă, Saturn de Soare și Luna de Pământ. Fiecare zi are rezonanța sa specifică.

Zodiacul semnelor

Pământul efectuează pe cer două mișcări: prima în jurul Soarelui într-un an sideral; a doua în jurul axei sale, în 24 de ore. Prima mișcare determină succesiunea anotimpurilor și definește cele 12 semne ale zodiacului. Dar pentru noi, Soarele pare să se rotească în jurul Pământului, descriind pe sfera cerească o linie imaginară: Ecliptica.

Semnele zodiacale corespund de asemenea unei fâșii înguste de cer, care se întinde de o parte și de alta a Eclipticii. Toate astrele, Soarele, Luna și celelalte planete, cu excepția lui Pluto, par să se miște în această fâșie. Dacă extindem Ecuatorul Pământului până la Ecliptică, planul intersectează Ecliptica în două puncte simetrice.

Unul dintre puncte se numește Punctul Vernal; acesta reprezintă începutul anului, Echinocțiul de Primăvară și începutul zodiacului – zero grade în Berbec. Celălalt punct corespunde Echinocțiului de Toamnă și se află la zero grade în Balanță. Soarele este cel mai sus pe cer la Solstițiul de Vară, care este gradul zero al semnelui Cancer. Apoi, Soarele este situat cel mai jos la Solstițiul de Iarnă, ceea ce corespunde cu zero grade în Capricorn.

Zodiacul este astfel strâns legat de anotimpuri. Până în secolul al XVI-lea, astrologia a fost în primul rând considerată ca o meteorologie. Caracterul său inițial este *climatic* – la propriu și la figurat. Până în secolul al XII-lea, cuvântul *climat* a însemnat „înclinarea” unui punct de pe Pământ în raport cu Soarele. Și Ptolemeu, celebrul astronom-astrolog al începutului erei creștine, spunea „stelele înclină, dar nu determină”.

Ziua și noaptea

Fiecare semn zodiacal reprezintă de fapt, mai presus de toate, o anumită relație între Soare și Pământ.

Axa echinocțiilor delimitează Zodiacul în două zone specifice: una diurnă și una nocturnă. Se poate observa că zilele sunt mai lungi decât nopțile atunci când Soarele se mișcă de la începutul semnelor Berbecului până la sfârșitul Fecioarei. În schimb, nopțile sunt mai lungi decât zilele când Soarele se mișcă de la începutul Balanței până la sfârșitul semnelor Peștilor.

Axa solstițiilor definește, de asemenea, două zone specifice. De la începutul Capricornului până la sfârșitul Gemenilor, mișcarea Soarelui corespunde unei creșteri a duratei zilelor; în schimb, durata nopții crește de la începutul Cancerului și până la sfârșitul Săgetătorului. Prezența Soarelui în semnele din vecinătatea axei echinocțiilor (Pești – Berbec, Fecioara – Balanța) indică egalitatea zilelor cu cea a nopților.

În semnele din vecinătatea axei solstițiului, Soarele reprezintă o amplitudine maximă, respectiv minimă: zilele sunt semnificativ mai lungi decât nopțile în Gemeni și Rac, iar cele mai lungi nopți sunt în Săgetător și Capricorn.

Zodiacul caselor

Rotația pământului în jurul axei proprii nu ne este deloc perceptibilă. Ea se traduce în fiecare zi prin mișcarea Soarelui de la est la vest. Alternanța ritmică a zilei și a nopții, mișcarea aparentă a Soarelui, definește cele douăsprezece case astrologice. Casele sunt pentru semne ceea ce pământul este pentru cer. Distribuția caselor și a semnelor zodiacale într-o temă astrologică reprezintă astfel integrarea unui ciclu cotidian și a unui ciclu anual.

Cele 12 Case Astrologice sunt cele 12 puncte cardinale ale personalității. Este punctul vostru de vedere specific asupra cerului, este perspectiva voastră cu privire la un anumit moment dat și într-un anumit loc. Cele patru puncte cardinale principale sunt amplasate în funcție de cele patru poziții ale Soarelui în zodiac: Ascendentul,